

I. Disposicions generals

CAP DE L'ESTAT

1523 REIAL DECRET LLEI 1/2001, de 19 de gener, pel qual s'aprova la concessió d'un aval a favor de la República d'Argentina i s'amplia el límit d'aprovació d'operacions pel Consell de Ministres a càrrec del Fons d'Ajuda al Desenvolupament. («BOE» 18, de 20-1-2001.)

L'economia argentina ha afrontat en els últims mesos restriccions financeres en els mercats de capitals. Estos mercats han elevat substancialment el cost a què l'Argentina pot obtenir nou finançament, i inclús ha posat en dubte la capacitat d'este país de mantindre l'accés a este finançament.

Les raons per a l'actual desconfiança dels mercats es basen en la baixa taxa de creixement registrada l'any passat per l'economia argentina. Els efectes immediats s'han materialitzat en un encariment dels tipus d'interés que l'Argentina ha d'afrontar en els mercats internacionals del deute sobirà, dificultant així l'acceleració de la taxa de creixement de la seua economia i qüestionant la seua capacitat d'afrontar les obligacions derivades dels venciments del seu deute extern, que l'Argentina ha de finançar apel·lant a estos mercats.

Este deteriorament en les condicions normals de finançament del seu deute extern ha obligat l'Argentina a negociar amb institucions internacionals línies de finançament, especialment amb el Fons Monetari Internacional. L'economia argentina depèn críticament del finançament exterior.

Com a conseqüència d'estes negociacions, l'Argentina i el Fons Monetari Internacional han acordat un programa d'assistència financera amb l'objectiu d'eliminar l'actual desconfiança dels mercats, disminuint així el diferencial de finançament del deute sobirà argentí amb el fi últim d'estimular la seua taxa de creixement econòmic.

Este programa inclou la posada a disposició de l'Argentina d'un elevat volum de recursos financers junt amb altres d'aportats pel Banc Mundial i el Banc Interamericà de Desenvolupament. A més, està condicionat a l'aprovació de determinades mesures de política econòmica.

En este context, Espanya no pot ser aliena al seu compromís amb l'estabilitat financera internacional ni a la importància que suposa, donada la percepció actual dels mercats, materialitzar de forma concreta la seua confiança en l'economia argentina. Per això, el present reial decret llei preveu un mecanisme que permet instrumentar suport financer d'Espanya a l'Argentina, en la més estreta cooperació amb el Fons Monetari Internacional i sotmés a les mateixes condicions d'avanç i reforma econòmica que este requerix.

Amb esta finalitat, s'autoritza la concessió d'un aval per a garantir el finançament que el Banc d'Espanya poguera concedir l'Argentina en el marc del programa aprovat pel Fons Monetari Internacional el 10 de març del 2000, activat el 21 de desembre de l'any 2000 i l'ampliació del qual s'ha aprovat el 12 de gener del 2001.

Els requisits d'extraordinària i urgent necessitat que justifiquen l'aprovació del present reial decret llei deriven

de la immediata necessitat de recursos inclosa en la programació de desembossaments del paquet d'assistència financera del Fons Monetari Internacional, en el qual la contribució d'Espanya s'integra de forma simultània, coordinada i proporcional. Estos requisits sorgixen, addicionalment, de la situació que registra actualment l'economia argentina, l'estabilitat de la qual podrà beneficiar-se amb caràcter immediat de la línia d'avals que s'autoritza.

Espanya, així mateix, en el marc d'una política de suport financer a Amèrica Llatina, s'ha compromés, en el programa de reducció del deute dels països més pobres, tant a nivell bilateral com multilateral. Este programa es plasma en el pla multilateral, en la iniciativa HIPC del Banc Mundial i del Fons Monetari Internacional.

A fi que els compromisos adquirits per Espanya en eixa iniciativa, que van ser assumits per la Comissió Interministerial del FAD en la seua reunió del 12 de desembre del 2000, i aquells que poguera assumir com a conseqüència de la recent catàstrofe ocorreguda a El Salvador no incidisquen en el muntant global de la resta d'operacions que, a càrrec del Fons d'Ajuda al Desenvolupament, puga aprovar el Consell de Ministres durant l'any 2001, el límit fixat en el paràgraf segon de l'article 57 de la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat per a enguany s'amplia en un import de 25.000 milions de pessetes (150,25 milions d'euros), que es finançarà amb les devolucions i/o cessions oneroses de préstecs i crèdits a què es referix l'apartat 4 de l'article 118 de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i d'Orde Social.

En virtut d'això, a proposta del vicepresident segon del Govern per a Assumptes Econòmics i ministre d'Economia, fent ús de l'autorització concedida en l'article 86 de la Constitució i després de la deliberació del Consell de Ministres en la reunió celebrada el dia 19 de gener de l'any 2001,

DECRETE:

Article 1.

A fi de contribuir a l'estabilitat financera internacional en cooperació amb les institucions financeres internacionals, i de conformitat amb el que disposa l'article 111 del vigent Text Refós de la Llei General Pressupostària, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, s'autoritza el Govern perquè durant l'exercici del 2001 atorgue un aval de fins a mil (1.000) milions de dòlars USA, més les càrregues financeres corresponents, per un termini no superior a cinc anys, per a garantir la línia de finançament a instrumentar pel Banc d'Espanya a favor de la República Argentina, en el marc del programa d'ajust econòmic i assistència financera acordat entre esta i el Fons Monetari Internacional.

Article 2.

El vicepresident segon del Govern per a Assumptes Econòmics i ministre d'Economia fixarà en cada cas les condicions particulars d'este, entre elles, si és el cas, la comissió corresponent. Les operacions parcials d'aval s'instrumentaran de manera que en cap cas el Tresor resulte deutor del Banc d'Espanya.

Article 3.

El present aval no es considerarà comprés dins del límit a què fa referència l'apartat u de l'article 51 de la Llei 13/2000 de 28 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per al 2001.

Disposició addicional única.

Durant l'any 2001, el límit a què es referix el paràgraf segon de l'article 57 de la Llei 13/2000, de 28 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat, es podrà incrementar fins a 25.000 milions de pessetes (150,25 milions d'euros) com a conseqüència de les contribucions aprovades al Fons Fiduciari del Banc Mundial per a l'alleugeriment del deute multilateral dels països altament endeutats i al Poverty Reduction Growth Facility (PRGF) del Fons Monetari Internacional per a l'alleujament del deute dels països pobres fortament endeutats i els compromisos que deriven de l'aprovació d'una línia de crèdit per a la reconstrucció d'El Salvador.

Disposició final única.

El present reial decret llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 19 de gener del 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

2423 *REIAL DECRET LLEI 2/2001, de 2 de febrer, pel qual es modifica la disposició transitòria sexta de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric, i determinats articles de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de Defensa de la Competència.* («BOE» 30, de 3-2-2001.)

El principal objectiu de la política econòmica del Govern és aconseguir un ritme de creixement econòmic sostenible que permeta continuar aproximant els nivells de renda *per capita* i d'ocupació a Espanya als de les economies més desenrotllades. Per això, és imprescindible l'establiment d'un règim de liberalització econòmica adequat. Este règim de liberalització, el desenrotllament i la consolidació del qual va motivar la promulgació dels reials decrets llei de juny del 2000, passa en tot cas per la definició de les condicions normatives bàsiques perquè l'estructura i el funcionament dels mercats faça d'estos instruments eficients d'intercanvi de béns i servicis.

No hi ha dubte que l'establiment d'un marc que possibilita una major competència entre els oferents contribueix a reforçar l'eficaç funcionament dels mercats, i, per tant, a l'expansió i sostenibilitat del creixement econòmic.

En el cas concret del sector elèctric, cal assenyalar que en estos tres últims anys s'ha anat produint una acceleració en la liberalització del subministrament, i està previst, d'acord amb el Reial Decret Llei 6/2000, de 23 de juny, de Mesures Urgents d'Intensificació de la Competència en Mercats de Béns i Servicis, la total liberalització del subministrament l'1 de gener de l'any 2003.

Al seu torn, este ambiciós pla de liberalització ha produït que empreses que fins ara no havien considerat la seua implantació a Espanya estiguen interessades a

participar en l'obertura del mercat del subministrament d'electricitat.

Per a això, el Govern considera imprescindible aclarir el marc aplicable als costos de transició al règim de mercat competitiu per als titulars d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica, imposit per la disposició transitòria sexta de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric, i les seues successives modificacions; igualment, resulta necessària una reforma de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de Defensa de la Competència, a fi de delimitar el contingut dels acords que poden ser adoptats pel Govern en expedients de concentració empresarial i d'atribuir als òrgans competents en matèria de defensa de la competència els instruments efectius per a vetlar pel compliment d'estos acords.

El present reial decret llei consta de dos articles; el primer dona nova redacció a la disposició transitòria sexta de la Llei 54/1997, modificada per l'article 107 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social, que va reconèixer els costos de transició a la competència (CTC) a les societats titulars d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica incloses el 31 de desembre del 1997 en l'àmbit d'aplicació del Reial Decret 1538/1987, d'11 de desembre, sobre determinació de la tarifa de les empreses gestores del servici. A més, s'exclouen del pagament de CTC les importacions d'energia elèctrica procedents d'altres estats membres de la Unió Europea, s'explicita l'incentiu per tecnologia GICC i es manté la rebaixa prevista en l'import màxim de CTC el 31 de desembre del 1997.

D'altra banda, és necessari estendre el dret de cobrament dels costos de transició a la competència a les societats que adquirisquen posteriorment actius de generació als quals es va concedir el dret del seu cobrament. El procés de venda d'estos actius de generació explicitarà el valor de mercat de les instal·lacions, sent necessari adaptar els seus costos a la valoració que tercers donen en el procés de desinversió a estos actius. Per això, es preveu que l'increment de valor que el mercat atribuísca a estes instal·lacions de generació siga descomptat dels seus titulars inicials.

D'altra banda, el mecanisme de considerar que l'excés de venda d'energia de les citades instal·lacions en el mercat de producció sobre les 6 pessetes/kWh, que van ser considerades com a ingressos a percebre en el nou mercat de generació, ha sigut un mecanisme adequat per a evitar increments de preus no justificats en el mercat. Per això, resulta convenient traslladar esta limitació als nous titulars, juntament amb el dret de cobrament dels CTC assignats a les instal·lacions.

Amb això, totes les societats titulars d'actius a què es va considerar que no podrien recuperar els seus costos estaran en igualtat de condicions, amb independència que foren titulars inicials o amb posterioritat de les instal·lacions mencionades.

Esta obligació de transmetre els drets de cobrament ha de fer-se partir d'una data posterior a l'entrada en vigor de la Llei del Sector Elèctric, atés que, en virtut de l'obligació establida en l'article 14 i en la disposició transitòria quinta de la Llei 54/1997, el 31 de desembre de l'any 2000 és la data límit per a separar les activitats regulades de les no regulades.

L'article segon conté dos mesures imprescindibles per a la consecució d'un marc de defensa de la competència adequada a les necessitats derivades del procés de liberalització econòmica. D'una banda, s'establix una nítida diferència entre les condicions a què poden subordinar-se els acords d'autorització de concentracions empresarials i els límits que les normes sectorials imposen en la participació en els mercats i sectors regulats i en els seus operadors, de manera que en els acords del Consell de Ministres que subordinen les concentra-